

hvad der er bedst for barnet under sagen, jfr. 2. pkt. Herved understreges, at rettens afgørelse om, hvem forældremyndigheden midlertidig skal tilkomme, meget vel kan være forskellig fra den endelige afgørelse i sagen.

Arbejdsgruppen har i betænkningen s. 111–112 anført, at forslaget om, at der kan træffes midlertidige afgørelser under alle sager ved retten om forældremyndighed, bør medføre, at det sociale udvalgs adgang ifølge bistandsloven til i visse tilfælde at nægte forældremyndighedens indehaver at hjemtage barnet, bør ophæves.

Til § 19

Bestemmelsen muliggør midlertidig afgørelse i tilfælde, hvor der er risiko for, at den ene af forældrene vil flygte med barnet til udlandet. Bestemmelsen er med en redaktionel ændring i overensstemmelse med udkastets § 19, jfr. betænkningen s. 112–114.

Forslaget erstatter den gældende myndighedslovs § 24, stk. 3, 2. pkt., hvorefter der er hjemmel til, at statsamtet under en verserende retssag træffer bestemmelse om forældremyndigheden, hvis det på grund af særlige omstændigheder vil stride mod barnets tarv at afvente rettens afgørelse.

I forhold til den gældende formulering er det i selve lovtæksten præciseret, at bestemmelsen vedrører flugtsituationer. Det foreslås, at afgørelse skal kunne træffes, hvis der er risiko for, at en af forældrene vil bringe barnet ud af landet og derved foregribe en afgørelse af forældremyndigheden ved en dansk domstol. Endvidere foreslås reglen udvidet til at omfatte alle tilfælde, hvor forældrene har fælles forældremyndighed.

Afgørelsen gælder, indtil der foreligger en aftale, dom eller kendelse om forældremyndigheden, der kan fuldbyrdes. Afgørelsen bortfalder således, hvis der f.eks. træffes en midlertidig afgørelse efter § 22, jfr. § 18. Den bortfalder også, hvis en anlagt sag afvises eller hæves, eller hvis forældrene fortsætter eller genoptager samlivet, uanset om de er gift eller ej. Dette er begrundet i, at afgørelsen er midlertidig og alene skyldes den opståede konflikt om forældremyndigheden.

Til § 20

Bestemmelsen skaber hjemmel til, at statsamtet kan træffe midlertidig bestemmelse om forældremyndigheden under behandlingen af en sag om forældremyndigheden efter en indehavers død. Forslaget er i overensstemmelse med § 20 i ar-

bejdsgruppens udkast, jfr. betænkningen s. 114–115. Bestemmelsen, der er ny i forhold til den gældende myndighedslov, skyldes, at der i praksis har vist sig et behov for at få udpeget en midlertidig indehaver af forældremyndigheden ret kort tid efter en af forældrenes død. I hidtidig praksis har man måttet finde hjemmelen hertil i myndighedslovens § 58 om skifterettens beskikkelse af en såkaldt ad hoc værge.

Til § 21

Bestemmelsen omhandler bestemmelsesretten, når forældremyndighedens indehaver er midlertidigt forhindret. Forslaget er i overensstemmelse med arbejdsgruppens udkast til § 21. Der henvises til betænkningen s. 116–118. Den svarer med redaktionelle ændringer til den gældende myndighedslovs § 22, stk. 2, og § 31.

Den gældende myndighedslovs § 22, stk. 1, ophæves som overflødig. Bestemmelsen omhandler tilfælde, hvor den ene af forældrene midlertidigt er forhindret i at deltage i forældremyndighedens udøvelse som følge af fravær, sygdom eller af anden grund, og fastslår, at bestemmelsesretten da kan udøves af den anden, såfremt afgørelsen ikke uden ulempe kan udsættes. Dog må afgørelser af indgribende betydning for barnets fremtid kunne træffes, hvis barnets tarv utvivlsomt kræver det. Der henvises til betænkningen s. 116–117.

Til § 22

Bestemmelsen giver mulighed for at ændre midlertidige afgørelser efter §§ 18–21, således at der træffes en ny midlertidig afgørelse. Forslaget er i overensstemmelse med udkastets § 22, jfr. betænkningen s. 118–119. I forhold til gældende ret foreslås kriterierne for ændring af midlertidige afgørelser lempet. Midlertidige afgørelser træffes oftest på et spinklere grundlag end endelige afgørelser, hvorfor ændringsmulighederne bør være større. Det foreslås derfor, at disse afgørelser kan ændres, hvis det er bedst for barnet.

Til § 23

Bestemmelsen hjemler ret til samvær med barnet for den af forældrene, som ikke har forældremyndigheden. Forslaget er i overensstemmelse med arbejdsgruppens udkast til § 23, jfr. betænkningens s. 119–122.

Bestemmelsens formål er, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret. Forslaget adskiller sig fra gældende ret derved, at de særlige